

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3406/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Илинчић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4332/18 од 03.04.2019. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4332/18 од 03.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4332/18 од 03.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 124/17 од 20.09.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништен као незаконит Анекс 3 Уговора о раду број ../П од 30.10.2009. године који је код туженог заведен 06.12.2016. године под бројем .. . Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоца врати на радно место према Уговору о раду бр. ../П од 30.10.2009. године, Анексу I Уговора о раду .. од 28.12.2010. године и Анекса 2 Уговора о раду .. од 28.12.2010. године. Ставом трећим изреке одбачена је као недозвољена тужба у делу којим је тужилац тражио да се врати на рад на друго радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 103.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4332/18 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртим изреке. Ставом другим изреке одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, ...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца да се поништи као незаконит Анекс 3 Уговора о раду број ../Ш од 30.10.2009. године који је код туженог заведен 06.12.2016. године, да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место према Уговору о раду од 30.10.2009. године, Анексу I Уговора о раду .. од 28.12.2010. године и Анекса 2 Уговора о раду .. од 28.12.2010. године. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.01.2017. године. Предмет тужбеног захтева је поништај Анекса 3 Уговора о раду број ../Ш од 30.10.2009. године који је код туженог заведен 06.12.2016. године под бројем .., закључен између тужиоца и туженог, а којим је извршено распоређивање тужиоца са послова извршног директора на послове самосталног стручног сарадника у Сектору за економско-финансијско-правне и опште послове у Служби за накнаду.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај Анекса 3 Уговора о раду број ../Ш од 30.10.2009. године који је код туженог заведен 06.12.2016. године под бројем ..., закљученог између тужиоца и тужене, а којим је извршено распоређивање тужиоца са послова извршног директора на послове самосталног стручног сарадника, то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић